

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 17 december 1998

Nr 953—959

INNEHÅLL

Nr		Sidan
953	Lag om ändring av 1 § lagen om republikens presidents rätt till pension	2593
954	Lag om ändring av 87 § inkomstskattelagen	2594
955	Förordning om ändring av förordningen om transport av djur	2595
956	Förordning om statens specialfinansieringsbolag	2597
957	Förordning om statsgarantifonden	2598
958	Trafikministeriets beslut om ändring av trafikministeriets beslut om specialtransporter och specialtransportfordon	2600
959	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om vissa beslut	2608

Nr 953

Lag

om ändring av 1 § lagen om republikens presidents rätt till pension

Given i Helsingfors den 14 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 1 § lagen den 14 januari 1994 om republikens presidents rätt till pension (40/1994) ett nytt 2 mom. som följer:

1 §

När republikens president avlidit har den efterlevande maken och barn under 18 år rätt till familjepension, som utgör hälften av presidentens pension enligt 1 mom. Om republikens president vid sin död ännu inte fick pension, utgör familjepensionen hälften av den pension enligt 1 mom. som intjänats till dödsdagen. I fråga om förutsättningarna för erhållande av familjepension, fördelningen av pensionen mellan den efterlevande

maken och barn under 18 år, pensionsjämkning, avbrott i familjepensionen och familjepensionens upphörande gäller i tillämpliga delar lagen om statens familjepensioner (774/1968).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Rätten till familjepension enligt denna lag omfattar också dem som tidigare har varit republikens president samt deras makar.

Helsingfors den 14 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Statsminister *Paavo Lipponen*

RP 170/1998
ShUB 21/1998
RSv 159/1998

Nr 954

L a g
om ändring av 87 § inkomstskattelagen

Given i Helsingfors den 14 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 87 § som följer:

87 § <i>Republikens presidents arvode</i>	andra förmåner för handhavande av republikens presidents ämbetsuppdrag är inte skattepliktig inkomst.
--	---

Arvode, pension och familjepension samt därutöver av staten bekostade bostads- och	Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.
--	--

Helsingfors den 14 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Statsminister *Paavo Lipponen*

Nr 955

Förordning om ändring av förordningen om transport av djur

Given i Helsingfors den 14 december 1998

På föredragning av jord- och skogsbruksministern
upphävs i förordningen den 28 juni 1996 om transport av djur (491/1996) 45 § 2 mom.
samt

ändras 27, 28, 32, 38 och 39 §, av dem 28 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning
1398/1997, som följer:

27 §

Identifikation av djuren

De djur som transporteras skall kunna identifieras på det sätt som närmare anges genom beslut av vederbörande ministerium.

En transport skall åtföljas av en handling som anger djurens ursprung och ägare eller innehavare, avsändningsorten och bestämmelseorten samt avfärdsdagen och avfärdsstiden. Handlingen skall förvaras på det sätt som anges närmare enligt djurart genom beslut av vederbörande ministerium och den skall på anmodan visas för de tillsynsmyndigheter som avses i djurskyddslagen.

28 §

Färdplan

En färdplan enligt bilaga II till rådets förordning (EG) nr 1255/97 om gemenskapskriterier för mellanstationer och om ändring av färdplanen i bilagan till direktiv 91/628/EEG, nedan *mellanstationsförordningen*, skall upprättas för över åtta timmar långa transporter av hovbärande tamdjur och

tamdjur av nötkreatur, får, getter och svin mellan Finland och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt mellan Finland och stater utanför Europeiska gemenskapen. Färdplanen skall göras upp för hela resan.

Om det för en sådan transport som avses i 1 mom. krävs ett hälsointyg, skall efter det att hälsointyget har upprättats numret eller numren på intygen antecknas på färdplanen, som skall stämplas av den tjänsteveterinär som har utfört kontrollen. Färdplanen skall under resan förvaras som bilaga till hälsocertifikatet och på anmodan visas för de tillsynsmyndigheter som avses i djurskyddslagen.

Efter transporten skall den person som ansvarar för transporten lämna original-exemplaret av färdplanen till tjänsteveterinären på avsändningsorten. Ett duplikat av planen skall förvaras i minst ett år från det att resan upphört.

32 §

Maximal transporttid

Den maximala transporttidens längd vid vägtransporter samt sjö- eller järnvägstrans-

porter får inte vara längre än åtta timmar när det gäller djur som avses i detta kapitel.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. får transporttiden förlängas på det sätt som avses i detta kapitel, om det transportmedel som används för transporten uppfyller de tilläggskrav som fastställs i bilagan till rådets förordning (EG) nr 411/98 om tilläggsnormer avseende skydd av djur vilka skall tillämpas på vägfordon som används för djurtransporter som överskrider åtta timmar och djuren får vila, äta och dricka så som föreskrivs i detta kapitel.

38 §

Krav på mellanstationer

I bilaga I till mellanstationsförordningen ingår bestämmelser om sanitära åtgärder och hygienåtgärder, anläggning och utrymmen samt drift när det gäller mellanstationer.

Helsingfors den 14 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

39 §

Godkännande och övervakning av mellanstationer samt besiktning av djuren

Länsstyrelsen sörjer för det godkännande av mellanstationer som avses i artikel 3.1 i mellanstationsförordningen och den kommunalveterinär som länsstyrelsen utsett för denna uppgift sörjer för den kontroll av mellanstationer som avses i artikel 3.2 b. Kommunalveterinären eller en veterinär som vederbörande ministerium utsett för denna uppgift utför den kontroll av djurens transportskick som avses i artikel 6.1 i mellanstationsförordningen samt andra i nämnda punkt föreskrivna uppgifter.

Vederbörande länsstyrelse och kommunalveterinären är behöriga myndigheter som avses i mellanstationsförordningens artikel 5 punkt h och i.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Minister *Antti Kalliomäki*

Nr 956

Förordning
om statens specialfinansieringsbolag

Given i Helsingfors den 14 december 1998

På föredragning av handels- och industriministern föreskrivs med stöd av 9 och 11 § lagen den 18 juni 1998 om statens specialfinansieringsbolag (443/1998):

1 §

Begränsning av förluster

Om det bolag som avses i lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998) ämnar godkänna ackord eller någon annan i 9 § lagen om statens specialfinansieringsbolag avsedd åtgärd som är nödvändig för att en förlust skall kunna begränsas och ersätta de kostnader som förorsakats av att förlusten begränsas eller avstå från fordringar, skall det inhämta handels- och industriministeriets samtycke till denna åtgärd, om den förlust

som bolaget åsamkas av åtgärden eller de fordringar det avstår ifrån är större än 20 000 000 mark.

2 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 14 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

Nr 957

Förordning om statsgarantifonden

Given i Helsingfors den 14 december 1998

På föredragning av handels- och industriministern föreskrivs med stöd av 1 och 12 § lagen den 18 juni 1998 om statsgarantifonden (444/1998):

1 §

Statsgarantifondens direktion har en ordförande och högst sex andra medlemmar som alla har en personlig suppleant, vilka statsrådet förordnar för tre år i sänder.

Direktionen och dess ordförande utnämns på föredragning från handels- och industriministeriet. Direktionen skall utse en av sina medlemmar till vice ordförande. I direktionen skall finnas representanter för finansministeriet, handels- och industriministeriet och statskontoret.

Handels- och industriministeriet utnämner generalsekreteraren och vid behov ett sekretariat samt fastställer de arvoden som skall betalas åt direktionsordföranden, direktionsmedlemmarna samt generalsekreteraren och sekretariatet.

Handels- och industriministeriet fastställer en arbetsordning för direktionen på begäran av densamma.

2 §

Handels- och industriministeriet kan med det bolag (*specialfinansieringsbolaget*) som avses i lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998) ingå avtal om ordnande av administrationen vid bolaget av de ansvarsförbindelser som avses i 11 § 1 mom. lagen om statsgarantifonden.

I det avtal som avses i 1 mom. bestäms också om grunderna för det förvaltningsarvode som avses i 11 § 2 mom. lagen om statsgarantifonden.

När specialfinansieringsbolaget sköter sina åligganden i samband med de ansvarsförbindelser som avses i 11 § 1 mom. lagen om statsgarantifonden är specialfinansieringsbolaget i egenskap av ombud å statens vägnar kärke och svarande vid domstol och hos förvaltningsmyndigheter. I samtliga fall som rör de ovan nämnda ansvarsförbindelserna skall bolaget i egenskap av ombud även bevaka statens intresse och rätt.

3 §

Direktionen har till uppgift att

1) besluta att den fondavgift som avses i 5 § 1 mom. lagen om statsgarantifonden skall erläggas till specialfinansieringsbolaget,

2) hos specialfinansieringsbolaget framlägga förslag om att den fondåterbäring som avses i 5 § 2 mom. lagen om statsgarantifonden skall överföras till statsgarantifonden,

3) besluta att det fondlån som avses i 6 § lagen om statsgarantifonden skall betalas till specialfinansieringsbolaget,

4) följa med att beloppet av medel på statens centralbokförings samlingskonto hålls tillräckligt stort för att de fondavgifter och fondlån som avses i 1 och 3 punkten skall kunna erläggas. Direktionen skall hos handels- och industriministeriet framlägga förslag om att ministeriet vidtar nödvändiga åtgärder om beloppet av medel på fondens samlingskonto inte räcker till för att täcka fondens utgifter

5) besluta att det förvaltningsarvode som

avses i 11 § 2 mom. lagen om statsgarantifonden skall betalas åt specialfinansieringsbolaget samt

6) för handels- och industriministeriet utarbeta förslag till budget för statsgarantifonden.

Direktionen skall även följa med utvecklingen av specialfinansieringsbolagets ekonomiska situation och utvecklingen inom dess verksamhetsområde. Direktionen kan avge utlåtanden till handels- och industriministeriet eller specialfinansieringsbolaget.

4 §

Generalsekreteraren har till uppgift att

1) förbereda och föredra de ärenden som direktionen enligt 3 § skall fatta beslut om, verkställa direktionens beslut samt utföra alla andra uppgifter som i arbetsordningen eventuellt åläggs generalsekreteraren,

2) besluta att det fondlån som avses i 6 § lagen om statsgarantifonden skall betalas till specialfinansieringsbolaget enligt med vad som närmare föreskrivs i arbetsordningen,

3) följa med specialfinansieringsbolagets ekonomiska situation och den ekonomiska utvecklingen av det bolags verksamhet som avses i 4 § lagen om statsgarantifonden och rapportera om detta till direktionen. Generalsekreteraren skall särskilt se till att fondens verksamhet och skötseln av dess tillgångar är ändamålsenligt ordnad.

Om generalsekreterarens ansvar gäller vad lagen föreskriver om en föredragandes ansvar. Direktionen kan även överföra sådana uppgifter som ankommer på generalsekreteraren på direktionsordföranden, direktionsmedlemmarna eller sekretariatet i enlighet med vad som bestäms i arbetsordningen.

5 §

Direktionen är beslutförför när mötets ordförande och därutöver minst hälften av de övriga medlemmarna är närvarande.

Helsingfors den 14 december 1998

Om jäv mot direktionsmedlemmarna och generalsekreteraren gäller vad som i lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) föreskrivs om tjänstemannajäv.

6 §

Direktionen sammanträder på kallelse av generalsekreteraren eller ordföranden eller vid förfall av denna på kallelse av vice ordföranden eller om minst hälften av de övriga medlemmarna kräver det.

7 §

Majoritetens ståndpunkt gäller som direktionens beslut. Om rösterna faller jämnt, gäller som beslut den ståndpunkt som ordföranden har företrätt.

Direktionen skall höra specialfinansieringsbolaget innan den fattar beslut i ett ärende som avses i 3 § 1 mom. 1—4 punkterna.

8 §

Direktionen kan i ett ärende som är under behandling höra sakkunniga och inbegära sakkunnigutlåtanden.

9 §

Direktionen skall årligen avge en berättelse över sin verksamhet till handels- och industriministeriet inom sex månader från utgången av kalenderåret.

10 §

På direktionen tillämpas de föreskrifter som utfärdats om statliga kommittéer, om inte något annat bestäms i denna förordning.

11 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

Nr 958

Trafikministeriets beslut**om ändring av trafikministeriets beslut om specialtransporter och specialtransportfordon**

Utfärdat i Helsingfors den 11 december 1998

Trafikministeriet har beslutat *ändra* 3, 4, 7—9, 13, 15, 6, 18—20, 22—23, 26—27, 29 och 31 § i sitt beslut av den 17 december 1992 om specialtransporter och specialtransportfordon (1715/1992), samt *foga* till beslutet, till 4 kap. en ny 16 a §, till 5 kap. nya 21 a, 21 b och 23 a §, samt till 8 kap en ny 31 a § som följer:

3 §

Odelat föremål

Med *odelat föremål* avses i detta beslut utöver vad som bestäms om odelbar last i 2 § 4 mom. förordningen om användning av fordon på väg (1257/1992)

a) en last som transporteras som specialtransport och som på grund av sin konstruktion måste transporteras som en enhet bestående av flera delar, och

b) en helhet bestående av en apparat eller maskin som är packad på ett särskilt transportunderrede för kombinerad transport.

4 §

Specialtransportfordon och -kombination

1. Ett *specialtransportfordon* är

a) ett fordon i kategori N₃, som är försett med ett särskilt transportgaller eller motsvarande konstruktion och som byggts för transport av vissa arbetsmaskiner som anses vara ett odelat föremål,

b) ett fordon som byggts för något särskilt ändamål och som överskrider de mått och

massor som allmänt tillåts på väg, eller något annat motsvarande fordon som inte är avsett för transport av varor eller personer på allmän väg,

c) en släpvagn som kopplas till ett fordon i kategori N₂ eller N₃ och är byggd och utrustad för transport av odelade föremål,

d) en släpvagn som huvudsakligen kopplas till ett fordon i kategori M₁ eller N₁ och är byggd och utrustad för transport av ett segelflygplan eller en båt,

e) en traktorsläpvagn som kopplas till en traktor och är avsedd för transport av en båt,

f) en maskin som används till torvproduktion eller en motsvarande släpanordning som kopplats till en traktor, eller en släpvagn utan last som används vid torvproduktion.

2. En *specialtransportkombination* är en kombination bestående av en i 1 mom. nämnd bil eller traktor och släpvagn eller en kombination av ett fordon i kategori N₃ eller N₂ och en släpanordning som kan anses utgöra en specialtransport.

3. Som *specialtransportfordon* eller *specialtransportkombination* anses också ett motordrivet fordon eller ett släpfordon med en fastmonterad eller pålastad utställnings-, forsknings-, tivoli- eller cirkusanordning eller någon annan serviceutrustning och till

vilket Vägverket har beviljat transporttillstånd i enlighet med 31 §.

7 §

Styrinrättningen på en bil som används för specialtransport

Styrinrättningen på en specialtransportbil med minst fyra axlar eller på en dragbil med minst fyra axlar som är avsedd för specialtransportsläpvagn behöver inte uppfylla kravet i 39 § 3 mom. förordningen om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992).

8 §

Massor och mått vid specialtransport

1. Fordonsförvaltningscentralen kan på ansökan för anteckning i registret godkänna större massor och mått än vad som allmänt tillåts på väg som följer:

a) för en dragbil till en specialtransportsläpvagn eller motsvarande släpanordning och för fordon som avses i 4 § 1 mom. a- och b-punkten, inom de gränsvärden som fordonens tillverkare tillåter, förhöjda massor på axel och boggi samt totalmassor vid en hastighet av 80 km/h samt dessutom vid behov, inom de gränser som tillverkaren fastställt, förhöjda massor på axel och boggi samt totalmassor som motsvarar de sänkta körhastigheterna,

b) för en separat axel eller boggi axel på en specialtransportsläpvagn, inom de gränser som tillverkaren av släpvagnen och dess axlar tillåter, för en hastighet av 80 km/h, en massa på 13 ton förutsatt att axeln har parhjul och 20 ton förutsatt att axeln har åtta parallella däck,

c) som totalmassa för en specialtransportsläpvagn den konstruktiva totalmassa som släpvagnens tillverkare har meddelat för en hastighet av högst 80 km/h, och

d) för en specialtransportsläpvagn, inom de gränser som tillverkarna av släpvagnen och dess axlar tillåter, massor på axel och boggi samt totalmassor som är högre än de i punkt b och c avsedda massorna och som motsvarar de sänkta körhastigheterna, och

e) för fordon som avses i 4 § 1 mom. b- och c-punkter de mått som konstruktionen till följd av användningsändamålet förutsätter.

2. Besiktningstillståndet kan på ansökan för

anteckning i registret godkänna större bredd än vad som allmänt tillåts på väg för fordon som avses i 4 § 1 mom. a-punkten. Då fordonet är utan last kan dess största bredd godkännas en bredd på högst 2,80 m. För lasten kan fordonet dock vidgas till en bredd av högst 3,20 m.

9 §

Förhållandet mellan motoreffekt och massa vid specialtransport

Motoreffekten av dragbilen eller dragbilarna till en specialtransportsläpvagn eller till en motsvarande släpanordning skall, utan hinder av det som stäms i 41 a § förordningen om fordons konstruktion och utrustning, för varje ton som transportens totalmassa överskrider 60 ton överstiga den motoreffekt på 300 kW som motsvarar massan med minst 1,0 kW. Den sammanlagda motoreffekten behöver dock inte överstiga 750 kW.

13 §

Släpanordning som specialtransport

1. Kopplingen skall vara godkänd av ett besiktningstillstånd då en släpanordning som anses som specialtransport kopplas till en lastbil så att kombinationens längd överskrider den längd på 22 m som godkänns enligt 32 § förordningen om användning av fordon på väg.

2. Kopplingsanordningarna, bromsarna och kopplingen till dragbilen av en släpanordning som anses som specialtransport och som har en sammanräknad totalmassa på över 20 ton, inklusive massan på kopplingsanordningarna, skall vara godkända vid besiktningstillståndet.

3. För något annat släpfordon som anses som specialtransport än det som nämns i 30 § förordningen om användning av fordon på väg gäller i tillämpliga delar beträffande märkning, utrustning, konstruktion, koppling och transport vad som i detta beslut bestäms om specialtransportsläpvagnar.

15 §

Undantag från bestämmelser i förordningen om användning av fordon på väg

Vid specialtransport behöver en bil eller

en fordonskombination inte uppfylla följande bestämmelser i förordningen om användning av fordon på väg:

a) den tillåtna totalmassa på en bil som avses i 21 § 2 mom. och på en kombination som avses i 23 § 3 mom. i förordningen och som bestäms utgående från avståndet mellan de yttersta axlarna,

b) det krav på vändbarhet som avses i 26 § eller 30 h § i förordningen,

c) det krav på massandel på dragande axel eller axlar som avses i 30 e § 2 mom.

d) det krav på massafördelning mellan bil och släpfordon som avses i 32 a § i förordningen,

e) kravet som avses i 33 § b-punkten i förordningen angående speglar vid transport av en last som är över 3,50 m bred.

16 §

Användning i vägtrafik av fordon eller fordonskombination som godkänts för specialtransport

1. Ett specialtransportfordon eller en fordonskombination får inte godkännas för annan transport än transport av odelade föremål om fordonet eller fordonskombinationen inte uppfyller bestämmelserna i förordningen om fordonets konstruktion och utrustning och i förordningen om användning av fordon på väg.

2. Kopplingen av en till följd av sin konstruktion endast för specialtransport godkänd släpvagn till dragbil skall var godkänd i en kopplingsbesiktning. Detta krav gäller även för en motsvarande utomlands registrerad kombination som används för specialtransport i Finland, med den begränsning som avses i 28 a §.

3. Innan ett fordon som antecknats i registret med stöd av 8 §, och som överskrider de mått och massor som allmänt tillåts på väg, används i vägtrafik, skall det ha för användningen ett sådant transporttillstånd som avses i 31 §, om inte något annat följer av 29 §.

16 a §

Allmän lastningsprincip vid specialtransport

1. Det föremål som transporteras skall i första hand lastas i ett sådant fordon eller en sådan fordonskombination som innebär att

de mått och massor som allmänt tillåts på väg inte överskrids i onödan.

2. Om ett odelat föremål kan lastas på olika sätt som vart och ett medför att olika gränsvärden överskrids, skall man i första hand försöka undvika att den tillåtna bredden och i andra hand höjden överskrids.

3. Långa föremål som inte kan transporteras inom de gränsvärder som allmänt tillåts på väg skall i första hand transporteras i påhängsvagn, höga föremål i fordon av låg konstruktion eller i jumbotrailer och breda föremål vid behov lastade ovanpå snedstöd för att en överbred last skall kunna undvikas. Som låg konstruktion anses en lastningshöjd på högst 1,10 m om annat inte utgår från den transporterade lastens övervikt.

4. I en släpvagn som till följd av sin konstruktion är godkänd endast för specialtransport, får tur- eller returtransporteras en varningsbil för en specialtransport som utförs eller har utförts, eller andra motsvarande anordningar eller utrustning avsedda för utförandet av transporten som annars kunde transporteras inom de mått- och massavärden som allmänt tillåts på väg.

18 §

Transport av flera föremål vid samma transport

1. Flera odelade föremål får transporteras vid samma transport bara om de transporterade odelade föremålen separat skulle orsaka att i förordningen om användning av fordon på väg tillåten längd, bredd eller höjd överskrids. Något annat allmänt på väg tillåtet gränsvärde får inte överskridas genom att de transporterade föremålen placeras på, efter eller bredvid varandra.

2. På en lastbil eller en kombination av lastbil och till denna kopplad släpvagn, som till konstruktionen uppfyller de massa- och måttvärden samt det krav på vändbarhet som anges i förordningen om användning av fordon på väg, får förutom stycke gods lastas ett eller flera odelade föremål på de villkor som nämns i 1 mom.

3. Tilläggsutrustning till ett odelat föremål eller motsvarande föremål vars sammanlagda massa är högst 20 procent av det odelade föremålets massa, får transporteras vid samma transport.

4. Då en kombination av lastbil och egent-

lig släpvagn används för specialtransport så att minst ett massavärde som allmänt tillåts på väg i förordningen om användning av fordon på väg överskrids, får tilläggsutrustning som hör till det odelade föremålet som transporteras i släpvagnen eller motsvarande föremål användas som tilläggsmassa på dragbilen. Om behovet av tilläggsmassa är större än 20 procent av massan på det odelade föremål som transporteras i släpvagnen skall denna överskridande del av lasten vara endast tilläggsmassa.

19 §

Igenkänningslyktor och -reflektorer framtill vid bred transport

1. Då ett fordon, en fordonskombination eller en last som är bredare än vad som allmänt är tillåtet på väg, framförs, skall framtill eller omedelbart bakom förarhytten på fordonet, den bil som utför transporten eller dragbilen, monteras signalstänger som anger lastens bredd och lätt böjs eller förskjuts om de träffar ett hinder. På stängerna skall fästas framåtriktade lyktor som placeras så att de anger transportens största bredd, avger brungult ljus framåt och fungerar samtidigt som de bakre positionslyktorerna. Lyktorerna skall ha en ljusöppning om minst 50 cm² och lampans effekt i varje lykta skall vara minst 15 W och högst 21 W. Om specialtransportens bredd överstiger 3,00 m skall ytterst placeras två lyktor ovanför varandra. Ytterligare skall på stängerna placeras vita reflektorer av ca 100 mm bredd och ca 200 mm höjd framåtriktade och så att de motsvarar transportens bredd. På stängerna får också fästas bakåtriktade brungula reflektorer av motsvarande storlek.

2. Om avståndet mellan bilens egna främre positionslyktor och de ovan nämnda lyktorerna och reflektorerna är större än en meter, skall på fordonet eller lasten monteras nödvändiga tilläggslyktor med högst en meters mellanrum. Om lasten är bredare än 3,50 m, får lyktorerna och reflektorerna fästas vid själva lasten och då behöver inte signalstänger monteras. Lyktorerna och reflektorerna skall vara på en höjd av minst 0,35 m och högst 1,50 m.

3. Om transporten är bredare än 4,00 m skall sådana framåtriktade identifieringsskyltar som avses i 92 § förordningen om fordons konstruktion och utrustning monteras

som motsvarar den största bredden och vars sammanlagda yta är minst 0,30 m². Identifieringsskyltarna skall placeras framtill på lasten i det nedre hörnet så att åtminstone en del av skyltarna är placerade vågrätt och lodrätt följande formen på lastens hörn.

4. Om transporten är bredare än 7,00 m skall, för att varna den mötande trafiken, det yttersta hörnet nere till vänster framtill på lasten, vilket är på en höjd av högst 1,90 m, utmärkas med minst en framåtriktad igenkänningslykta, som är av i 1 mom. avsedd typ och har brungult ljus som också får vara blinkande. Lyktan skall fästas vid lasten eller den identifieringsskylt som avses i 3 mom.

5. När en överbred last transporteras på en traktorsläpvagn, får de framåtriktade reflektorerna och lyktorerna fästas på lasten.

20 §

Igenkänningslyktor och -reflektorer baktill vid bred transport

1. Då ett fordon, en fordonskombination eller en last som är bredare än vad som allmänt är tillåtet på väg, framförs, skall baktill på fordonet, den bil som utför transporten eller kombinationens släpvagn, fästas bakåtriktade lyktor som placeras så att de anger transportens största bredd, avger rött ljus och fungerar samtidigt som de bakre positionslyktorerna samt på motsvarande sätt placerade röda reflektorer. Lyktorerna skall ha en ljusöppning om minst 50 cm² och lampans effekt i varje lykta skall vara minst 15 W och högst 21 W. Reflektorerna på släpvagnen och släpanordningen skall vara triangelformade. På andra fordon får inte användas triangelformade reflektorer.

2. Om specialtransporten är bredare än 3,00 m skall baktill ytterst på båda sidor placeras två lyktor ovanför varandra. Om avståndet mellan fordonets egna bakre positionslyktor och reflektorer samt ovan nämnda lyktor och reflektorer är större än en meter skall på fordonet eller lasten monteras nödvändiga tilläggslyktor med högst en meters mellanrum. Lyktorerna och reflektorerna skall vara på en höjd av minst 0,35 m och högst 1,50 m.

3. Om transporten är bredare än 4,00 m skall på fordonet utan släpvagn monteras sådana bakåtriktade identifieringsskyltar som avses i 92 § förordningen om fordons konstruktion och utrustning

struktion och utrustning och på släpvagnen på motsvarande sätt skyltar som avses i förordningens 234 § och uppfyller kraven i E-reglemente nr 70. Skyltarna skall motsvara den största bredden och deras sammanlagda yta skall vara minst 0,30 m². Identifieringsskyltarna skall placeras bak på lasten i det nedre hörnet så att åtminstone en del av skyltarna är placerade vågrätt och lodrätt följande formen på lastens hörn.

4. Om transporten är bredare än 7,00 m skall, för att varna den bakomvarande trafiken, det yttersta hörnet nere till vänster bak på lasten, vilket är på en höjd av högst 1,90 m, utmärkas med minst en bakåtriktad igenkänningslykta som är av i 1 mom. avsedd typ och har brungult ljus som också får vara blinkande. Lyktan skall fästas vid lasten eller den identifieringsskylt som avses i 3 mom.

5. När en överbred last transporteras på en traktorsläpvagn får de bakåtriktade reflektorerna och lyktorna fästas på lasten.

21 a §

Varningsbil och dess personal

1. Som varningsbil skall användas en person- eller paketbil eller en lastbil med en totalmassa av högst 4,0 tonn.

2. I minst en varningsbil till samma transport skall finnas en finsk- eller svensk-kunnig person.

3. Varningsbilarnas personal skall ha kontakt med varandra per radio- eller annan telefon och med föraren eller förarna av specialtransportfordonet samt ett gemensamt kommunikationsspråk.

4. I fråga om transport med en höjd som överstiger 5,00 meter skall i den varningsbil som körs framför användas en mätningssapparat för att mäta fri höjd.

5. I varningsbilen skall finnas nödvändiga arbetsverktyg och utrustning för tillfällig överflyttning av trafikordningar.

21 b §

Varningslyktor och deras användning

1. Varningsbilen och dragbilen för specialtransport, eller specialtransportfordonet skall vara utrustad med minst två sådana varningslyktor som avses i 83 § förordningen

om fordons konstruktion och utrustning och som avger blinkande orangegult ljus.

2. Varningslyktor skall användas, om

a) transporten körs avvikande från trafikregler,

b) det, för att undvika uppenbar fara, är nödvändigt att varna andra trafiken,

c) vid transport, enligt det som stäms nedan, skall användas en varningsljus, med undantag av transporter som är endast överhöga.

3. Då transporten körs enligt trafikreglerna skall varningslyktor inte användas vid en endast överhög transport eller vid lång transport i den varningsbil som körs framför.

22 §

Användning av varningsbil

1. På motorväg eller på en väg där tvåriktad trafik är förbjuden genom vägmärke skall bakom och på annan väg framför specialtransporten användas en varningsbil då transportens mått är som följer:

a) bredden är över 3,50 m,

b) bredden är över 3,00 m då transportens längd är över 25,25 m,

c) längden är över 30,00 m, eller

d) höjden är över 5,00 m.

2. Varningsbilar skall användas både framför och bakom en specialtransport då transportens mått är som följer:

a) bredden är över 4,00 m,

b) bredden är över 3,00 m då längden är över 30,00 m, eller

c) längden är över 40,00 m.

3. Framför specialtransporten skall användas två varningsbilar och bakom en då transportens mått är som följer:

a) bredden är över 5,00 m,

b) bredden är över 4,00 m då längden är över 35,00 m,

c) bredden är över 3,50 m då längden är över 40,00 m, eller

d) bredden är över 3,00 m då längden är över 45,00 m.

4. Om specialtransportens bredd är över 7,00 m skall minst fyra varningsbilar användas. En eller flera av dessa får vara polisbilar med utryckningsutrustning.

5. För att varna trafiken får flera varningsbilar än de minimiantal som nämns i 1—4 mom. användas.

23 §

Varningsskyltar vid specialtransport

1. På en varningsbil som körs framför en specialtransport som är bredare än 3,5 m skall användas en framåtriktad varningsskylt vars mått är minst 1 x 0,5 m och som har texten "LEVEÄ KULJETUS" uppdelad på två rader. Baktill får en motsvarande bakåtriktad varningsskylt som är fäst vid fordonet eller lasten användas.

2. Försvarsmakten kan i stället för en i 1 mom. nämnd varningsskylt använda varningsskyltar med texten "PANSSARI-VAUNU" eller "PANSSARIVAUNUJA", när det är fråga om användning på väg av ett fordon eller en grupp av fordon med en bredd som överstiger 2,80 m.

3. Baktill på specialtransporten och på varningsbilen skall användas en skylt med mått enligt 1 mom. och texten "PITKÄ KULJETUS" uppdelad på två rader om specialtransportens mått är som följer:

a) bredden är över 3,00 m men högst 3,50 m och längden är över 25,25 m, eller

b) bredden är högst 3,00 m och längden över 30,00 m.

4. Om varningsbil används vid specialtransport enbart på grund av höjden, skall på varningsbilen användas en varningsskylt med texten "KORKEA KULJETUS" uppdelad på två rader.

5. Vid specialtransport som kräver tillstånd får, med avvikelse från de i 1, 3 och 4 nämnda varningsskyltarna med text, användas varningsskyltar som godkänts av vägverket och som endast är försedda med motsvarande schematiska bild.

6. Den varningsskylt som används på varningsbilen skall vara godkänd av vägverket och vid skymning eller mörker vara upplyst inifrån. Den varningsskylt som används på specialtransportfordonet eller på lasten får vara reflekterande eller belyst utifrån. De i 2 mom. avsedda varningsskyltarna som används av försvarsmakten behöver dock inte vara godkända av vägverket.

23 a §

Användning av varningsskyltar vid specialtransport

1. På lasten behöver inte fästas en bakåt synlig skylt om en varningsbil används bak-

om transporten. Texten på en framåtriktad varningsskylt får synas även bakåt och en bakåtriktad skylts text även framåt.

2. Varningsskyltar för specialtransport får användas bara om transportens mått förutsätter det. Annars skall de avlägsnas eller övertäckas. Vid långa kombinationer, när ingen varningsbil används bakom, får en bakåtriktad varningsskylt användas endast bakom transporten.

3. På en varningsbil för specialtransport får förutom en varningstavla som krävs enligt 23 § användas även en annan varningstavla med textmarkeringar gällande transporten.

26 §

Trafikdirigering vid specialtransport

1. Om transporten är bredare än 4,00 m eller längre än 30,00 m eller högre än 5,00 m skall en trafikdirigerare eller en polis följa med i varje varningsbil.

2. Trafikdirigeraren skall användas för att stoppa och dirigera den övriga trafiken, om transporten på vägen utförs avvikande från trafikreglerna. Trafikdirigeraren får vara chaufför i varningsbilen.

3. En trafikdirigerare skall ha en väl synlig klädsel som är försedd med reflektorer. För att stoppa trafik skall ett trafikmärke i miniatyr användas som motsvarar trafikmärke nr 311 i 16 § vägtrafikförordningen (182/1982).

4. Om flera trafikdirigerare används vid transporten, skall en av dem utses till ledande trafikdirigerare innan transporten börjar. Polisen eller den ledande trafikdirigeraren skall bestämma om varningsbilarnas avstånd och plats under transporten.

5. Trafikdirigerarna skall ha kontakt med varandra och med föraren av specialtransportfordonet med hjälp av radio- eller annan telefon.

6. Trafikdirigerare vid specialtransport får under specialtransporten vid behov stoppa, styra och ge order åt andra som rör sig på väg.

27 §

Grupp av specialtransporter i rad

1. Specialtransporter får transporteras i en grupp bestående av flera fordon i rad. Varje fordon skall markeras med lyktor och reflek-

torer på samma sätt som en enskild specialtransport.

2. Vid transport i rad skall användas minst en varningsbil framför raden och en bakom. Minimiantalet varningsbilar bestäms av gruppens största transportenhetens bredd eller längd. Vid endast överhöga transporter räcker ändå en varningsbil framför tre transportenheter utan en varningsbil bakom.

3. I gruppen skall framför och bakom varje enskild transport som är bredare än sex meter köra en separat varningsbil. Om gruppen av transporter i rad består av fyra eller fler transportenheter skall det åtminstone framför raden och dessutom alltid bakom två på varandra följande transportenheter samt sist i raden finnas en varningsbil.

4. För varje varningsbil skall finnas minst en trafikdirigerare.

5. Utförandet av transporten i grupp får inte oskäligt störa den övriga trafiken.

29 §

Tillåtna mått vid specialtransport

1. Höjden på en specialtransport, mätt från marken, vid transport med annat än person- eller paketbil eller en släpvagn till dessa får vara maximalt 4,40 m.

2. Vid specialtransport får lastens bredd vid transport på annat sätt än med person- eller paketbil eller en släpvagn till dessa vara högst 4,00 m. Avvikande från detta får lasten vid transport av en i 4 § 1 mom. a-punkten avsedd arbetsmaskin vara högst 3,50 m bred och bredden på ett i d-punkten i samma moment nämnt båt eller segelflygplan som transporteras med släpvagn högst 2,60 m, och bredden på den släpvagn, när den är utan last, som används vid transport av segelflygplan eller båt får ha högst de mått som anges i 25 § 3 mom. förordningen om användning av fordon på väg. Vid transport av endast en båt, en till lantbruk eller väghållning använd maskin eller anordning med en traktorsläpvagn eller vid transport som hänför sig till torvproduktion som avses i 4 § 1 mom. f-punkten får bredden vara högst 4,00 m och vid transport av stolpar högst 2,60 m.

3. I fråga om specialtransporter är maximilängden

a) vid transport av en arbetsmaskin som avses i 4 § 1 mom. a-punkten högst 16,00 m,

b) vid transport av ett fordon som avses i 4 § 1 mom. b-punkten, av ett segelflygplan eller en båt med mast med släpvagn till person- eller paketbil, eller av stolpar, en båt eller en till lantbruk eller väghållning använd maskin eller anordning med traktorsläpvagn högst 20,00 m och vid transport som hänför sig till torvproduktion som avses i 4 § 1 mom. f-punkten högst 27,00 m,

c) på en kombination som består av en lastbil och en släpvagn som är godkänd för specialtransport högst 27,00 m, då släpvagnens bredd överstiger 2,60 m eller längden överstiger det värde som tillåts i 24 § 2 mom. a-punkten förordningen om användning av fordon på väg eller då släpvagnens axelavstånd överstiger det värde som tillåts i förordningens 26 § 3 mom. och dragbilen vid transport av last är lastad på det sätt som föreskrivs i 18 § 3 eller 4 mom. i detta beslut.

d) på en kombination som består av lastbil och påhängsvagn eller en motsvarande släp-anordning högst 30,00 m.

4. Vid specialtransporter får lasten, oberoende av vad som bestäms i 45 § 2 mom. förordningen om användning av fordon på väg, överskrida fordonets gränslinjer som följer:

a) framtill högst 2,00 m,

b) baktill högst 3,00 m, och

c) på en fordonskombination som avses i 3 mom. b-punkten och vid transporter som avses i 3 mom. c-punkten baktill på släpvagnen högst 4,00 m, dock på kombinationer som avses i 3 mom. d-punkten högst 6,00 m.

31 §

Undantag från mått- och massabegränsningar

1. Vägverket kan bevilja specialtransporttillstånd för fordon eller fordonskombination eller transport av last på allmän väg, när fordonets massor på axel eller boggi eller dess total- eller kombinationsmassor överskrider de värden som allmänt tillåts på väg, dock inte i fråga om transporter som utförs med traktor eller släpvagn till den. Specialtransporttillstånd kan likväl beviljas endast inom gränserna för fordonets eller fordonskombinationens massor enligt anteckningen i registret.

2. Vägverket kan bevilja specialtransport-

tillstånd för ett sådant fordon eller en sådan fordonskombination, eller för transport av en sådan last på allmän väg som avviker från de mått som nämns i 29 §. Tillstånd beviljas dock inte

a) för transporter som sker med person- eller paketbil eller med traktor, eller på en släpvagn till dessa, med undantag av för tomkörning av en i 4 § 1 mom. f-punkten avsedda släpvagn som används vid torvproduktion, eller

b) för överskridning av bredden vid sådan transport av arbetsmaskin som avses i 4 § 1 mom. a-punkten.

3. För ett sådant fordon eller en sådan fordonskombination som inte har registrerats eller anmälts för registrering får tillstånd som avses i denna paragraf beviljas enbart för tillfällig förflyttning utan last.

4. Vägverket kan med väghållarens samtycke bevilja ett i 1—3 mom. nämnt tillstånd också för andra transporter än sådana som sker på allmän väg.

5. De värden för massor på axel eller boggi eller kombinationens totalmassor som anges i vägverkets tillstånd, antecknats i registret eller, när det gäller ett oregistrerat fordon, tillåts av tillverkaren får inte överskridas när fordon förs på väg.

31 a §

Medförande av dokument och övervakning av trafiken

Det transporttillstånd till specialtransport som beviljas av vägverket och bilagor till detta, samt det av besiktningssället utfärda-

de intyget över ett i 13 § 1 och 2 mom. avsett godkännande som beviljats för koppling av släpanordning skall medföras under transportererna. Dokumenten eller kopia av dessa skall på begäran visas upp för trafikövervakaren.

1. Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

2. Ett fordon eller en fordonskombination som godkänts för specialtransport och tagits i bruk innan detta beslut har trätt i kraft får fortfarande användas för specialtransporter förutsatt att fordonet eller fordonskombinationen uppfyller de bestämmelser som gällde när detta beslut trädde i kraft.

3. Kravet i 9 § träder i kraft den 1 januari 2000.

4. Kravet i 16 § 2 mom. träder i kraft den 1 september 1999 för nya kopplingar.

5. Som ett i 16 a § avsett fordon med låg konstruktion anses ända till 31 december 1999 en lastningshöjd på högst 1,30 m och därefter ända till 31 december 2001 på högst 1,25 m.

6. De i 19 och 20 § nämnda framåt- och bakåtriktade igenkänningsskyltarna jämte signalljus som skall fästas vid skyltarna för markering av överbred last skall tas i bruk senast den 1 januari 2000.

7. Kravet i 22 § 1 mom. d-punkten träder i kraft den 1 januari 2000.

8. Containrar som är högre än 2,60 m får ända till 31 december 1999 transporteras som transport med en höjd av högst 4,40 meter och därefter ända till 31 december 2000 som transport med en höjd av högst 4,30 meter.

Helsingfors den 11 december 1998

Trafikminister *Matti Aura*

Överingenjör Esko Kärki

Nr 959

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om vissa beslut**

Utfärdat i Helsingfors den 10 december 1998

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 2 b § förordningen den 17 oktober 1980 om Finlands författningssamling (696/1980), sådant detta lagrum lyder i förordning av den 22 december 1993 (1364/1993):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande beslut:

Beslutets rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSMb om nationellt stöd för produktion av spannmålsutsäde	176/1998	10.12.1998	18.12.1998

Beslutet har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Beslutet kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, Elisabetsgatan 8, PB 250, 00171 Helsingfors, tfn (09) 134 211.

Helsingfors den 10 december 1998

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Överinspektör Juha Mantila